

הזֹהַר הַקָּדוֹשׁ

זֹהַר וַיַּעֲלֶךְ

The Holy Zohar

Zohar Vayelech

With English commentary by Zion Nefesh

Based on Zohar Hasulam, and the teachings of Rabbi Yehuda Halevi Ashlag

DailyZohar 2020 edition

** This is the first and an unedited edition. Please forgive any mistakes and share your comments by email to zion@dailyzohar.com

Future editions may include additional commentaries published on DailyZohar.com.

Copyright © 2020 DailyZohar.com, Zion Nefesh. All rights reserved.

You may share this file with your friends exactly AS IS. No change is allowed. You may print one copy for personal use and study. Reproduction and distribution beyond personal use of this file or parts of it without written permission is prohibited.

1. וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל. רַבִּי חֲזַקְיָה פָתַח, (ישעיה 30) מוֹלִיךְ לַיָּמִין מֹשֶׁה זָרַע תַּפְאֲרָתוֹ בּוֹקֵעַ מִים מִפְּנֵיהֶם וְגו', אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָהֶם, וּמִשּׁוֹם שֶׁהִתְרַצָּה בָהֶם קָרָא לָהֶם בָּנִים בְּכוֹרִים קְדוּשִׁים, אֲחִים (פְּבִיכּוֹל), וַיֵּרֶד לְדוֹר עֲמָהֶם. זֶהוּ שְׁכָנֹתוֹ (שְׁמוֹת לֵה) וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֹתִי בְּתוֹכָם. וְרָצָה לְהִתְקַיֵּם כְּמוֹ לְמַעְלָה, וְהִשְׁרָה עֲלֵיהֶם שְׁבָעָה עֲנָנֵי כְבוֹד, שְׂכִינָה הַלְכָה לִפְנֵיהֶם, זֶהוּ שְׁכָנֹתוֹ (שֵׁם יג) וְה' הֵלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם.

2. שְׁלֹשָׁה אֲחִים קְדוּשִׁים הָלְכוּ בֵּינֵיהֶם, וּמִי הֵם? מֹשֶׁה, אֶהְרֹן וּמִרְיָם. וּבְזִכְרוֹתָם נִתֵּן לָהֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּנוּת עֲלִיּוֹנוֹת (נִהְרִי נִתְבָּאֵר). כָּל יְמֵי אֶהְרֹן לֹא זָזוּ עֲנָנֵי הַכְּבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל, וְהָרִי פָּרְשׁוּהָ (מִשּׁוֹם) שֶׁאֶהְרֹן הָיָה זָרַע יָמִין שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְהֵינּוּ שְׁכָנֹתוֹ (בְּמַדְבָּר כֹּא) וַיִּשְׁמַע הַכִּנְעֲנִי מֶלֶךְ עֶרְד וְגו', כִּי בָא יִשְׂרָאֵל הָרֶדֶף הָאֲתֵרִים וְגו'. כְּאֵדָם שֶׁהוֹלֵךְ לֹלֵא זָרַע וְסוּמָךְ עֲצָמוֹ לְכָל מְקוֹם, וְאִזּוּ – וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב מִמֶּנּוּ שָׁבִי, מִשּׁוֹם שֶׁהָיוּ בְּלִי זָרַע יָמִין. (וְעַל זֶה הִצְטָרְכוּ יִשְׂרָאֵל לְנֹדֶר נֹדֶר עָלָיו. זֶהוּ שְׁכָנֹתוֹ (בְּמַדְבָּר כֹּא) וַיֵּרֶד יִשְׂרָאֵל נֹדֶר לֵה' וַיֹּאמֶר אִם נִתֵּן תִּפְתֵּן וְגו'). בָּא וַיִּרְאֶה, אֶהְרֹן הָיָה זָרַע יָמִין שֶׁל הַגּוֹף, וְעַל זֶה פָּתוּב מוֹלִיךְ לַיָּמִין מֹשֶׁה זָרַע תַּפְאֲרָתוֹ. וּמִי הוּא? אֶהְרֹן.

1. וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל. רַבִּי חֲזַקְיָה פָתַח, (ישעיה 30) מוֹלִיךְ לַיָּמִין מֹשֶׁה זָרַע תַּפְאֲרָתוֹ בּוֹקֵעַ מִים מִפְּנֵיהֶם וְגו', וְכַאֲשֶׁר אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתֵרֵי בְּהוּ, וּבְגִין דְּאֲתֵרֵי בְּהוּ, קָרָא לוֹן בְּגִין (דף רפ"ג ע"א) בּוֹכְרִין קְדִישִׁין, אֲזוּזִין (כְּבִיכּוֹל), נְזוּת לְדִיִּירָא עֲמָהוֹן. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת כה) וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֹתִי בְּתוֹכָם. וּבְעָא לְאֲתֵקְנָא לְהוּ כְּזוּנָא דְלַעֲיֵלָא, וְשֶׁאֲרִי עָלִיָּהוּ שְׁבָעָה עֲנָנֵי יָקָר, שְׂכִינִתִּיהָ אֲוֵלָא קְמִיָּהוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת יג) וַיֵּי הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם.

2. תִּלְתָּ אֲזוּזִין קְדִישִׁין אֲזוּזִין בֵּינֵיהֶם, וּבְמֵאֵן אֵינוֹן. מֹשֶׁה, אֶהְרֹן, וּמִרְיָם. וּבְזִכְרוֹתָהוֹן, יְהִי לוֹן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, מִתְּנֵן עֲלֵיהֶן (וְהָא אֲתֵמַר). כָּל יוֹמוֹי דְּאֶהְרֹן, לֹא אֶעֱדוּ עֲנָנֵי יָקָר מִיִּשְׂרָאֵל. וְהָא אֲוִקְמוּהָ, (בְּגִין) דְּאֶהְרֹן דְּרוּעָא יְמִינָא דְּיִשְׂרָאֵל הָיָה. וְהֵינּוּ דְכְּתִיב, (בְּמַדְבָּר כֹּא) וַיִּשְׁמַע הַכִּנְעֲנִי מֶלֶךְ עֶרְד וְגו', כִּי בָא יִשְׂרָאֵל הָרֶדֶף הָאֲתֵרִים וְגו'. כְּבָר נִשֵּׁי דְאֲזוּל בְּלֹא דְרוּעָא, וְסְמִיךְ דְּרַמִּיָּה לְכָל אֲתֵר, וְכִדִּין וּלְקוֹזִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב מִמֶּנּוּ שָׁבִי, בְּגִין דְּהָיוּ בְּלֹא דְרוּעָא יְמִינָא. (וְעַל דָּא אֲצִטְרִיכוּ יִשְׂרָאֵל לְמַנְדֵּר נֹדֶר עָלֶיהָ הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בְּמַדְבָּר כֹּא) וַיֵּרֶד יִשְׂרָאֵל נֹדֶר לֵי' וַיֹּאמֶר אִם נִתֵּן תִּפְתֵּן וְגו') תָּא זְוִזִי, אֶהְרֹן דְּרוּעָא יְמִינָא דְּגּוֹפָא הָיָה. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה 30) מוֹלִיךְ לַיָּמִין מֹשֶׁה זָרַע תַּפְאֲרָתוֹ. וּבְמֵאֵן אֵיָּהוּ. אֶהְרֹן.

Deuteronomy 31:1

“וַיֵּלֶךְ, מֹשֶׁה; וַיְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל”

“And Moses went and spoke these words unto all Israel.”

The word “Vayelech”, means “and he went...”. The verse could say “And Moses spoke these words...” so why use the word “went”? The Zohar teaches us that the deep meaning of it is “channeling Light”.

The root word of 'Vayelech' in Hebrew is used to describe a conduit, 'מוליך'. It also describes the action of a leader, who is a conduit to his people. The same term is used to describe a conduit of electricity.

When God chose Abraham to be a channel of Light he commanded him "Lech Lecha", "Go for yourself...". The two words have the same root as 'Vayelech'.

The Zohar also reveals that God chose the Israelites as his sons. He gave us the power to connect to the seven Sefirot and the ability to become a conduit of Light for the entire world.

Like Moses, we can talk the talk and walk the walk.

3. וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה, בְּאֵי וַיֵּלֶךְ, לְאֵן הֶלֶךְ. אֶלָּא וַיֵּלֶךְ, כְּגֹוֹפָא בְּלֵא דְרוּעָא. כְּמִנָּה דְאֵת אֲמִיר, (אִיכָה) א) וַיֵּלְכוּ בְּלֵא כֻזָּ לְפָנֵי רוּדָף. דְּהָא בֵּית אֲהָרֹן דְּרוּעָא יְמִינָא, וּבְעָא לְאִסְתַּלְקָא גֹוֹפָא. (כָּל יוֹמוֹי דְּמִשָּׁה שְׁמִשָּׁא נִהִיר בְּעִלְמָא).

3. וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה. מַה זֶה וַיֵּלֶךְ? לְאֵן הֶלֶךְ? אֶלָּא וַיֵּלֶךְ, בְּגֹוֹף בְּלֵי זְרוּעַ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (אִיכָה א) וַיֵּלְכוּ בְּלֵא כֹחַ לְפָנֵי רוּדָף. שְׁהָרִי מֵת אֲהָרֹן, זְרוּעַ יְמִין, וְרִצָּה לְהִסְתַּלֵּק הַגּוֹף. (כָּל יָמָיו שָׁל מֹשֶׁה הַשְּׁמִשָּׁה הָאִיר בְּעוֹלָם).

4. כָּל יוֹמוֹי דְּמִשָּׁה, אֲכָלוּ יִשְׂרָאֵל לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. כִּיֹּן דְּאֵתָא יְהוֹשֻׁעַ, מִנָּה כְּתִיב (יְהוֹשֻׁעַ ה) וַיֵּשְׁבוּת הַבָּן מִמְּוֹזֶרֶת וְגו'. וַיֵּאכְלוּ מִעֲבוּר הָאָרֶץ מִמְּוֹזֶרֶת הַפָּסוּז. מִנָּה בֵּין זֶה לָזֶה? אֶלָּא זֶה מְלַמְעֵלָה וְזֶה לְמַטָּה. (מִכָּאן לְמַדְנִי) כָּל הַיּוֹמִין שְׁמִשָּׁה נִמְצָא, גּוֹף הַשְּׁמִשָּׁה שׁוֹלֵט וּמְאִיר לְעוֹלָם. כִּיֹּן שְׁהִסְתַּלֵּק מֹשֶׁה, הִתְכַּנֵּס גּוֹף הַשְּׁמִשָּׁה, וַיֵּצֵא גּוֹף הַלְבָנָה.

4. כָּל יוֹמוֹי דְּמִשָּׁה, אֲכָלוּ יִשְׂרָאֵל לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. כִּיֹּן דְּאֵתָא יְהוֹשֻׁעַ, מִנָּה כְּתִיב (יְהוֹשֻׁעַ ה) וַיֵּשְׁבוּת הַבָּן מִמְּוֹזֶרֶת וְגו'. וַיֵּאכְלוּ מִעֲבוּר הָאָרֶץ מִמְּוֹזֶרֶת הַפָּסוּז. מִנָּה בֵּין זֶה לָזֶה? אֶלָּא זֶה מְלַמְעֵלָה וְזֶה לְמַטָּה. (מִכָּאן לְמַדְנִי) כָּל הַיּוֹמִין שְׁמִשָּׁה נִמְצָא, גּוֹף הַשְּׁמִשָּׁה שׁוֹלֵט וּמְאִיר לְעוֹלָם. כִּיֹּן שְׁהִסְתַּלֵּק מֹשֶׁה, הִתְכַּנֵּס גּוֹף הַשְּׁמִשָּׁה, וַיֵּצֵא גּוֹף הַלְבָנָה.

The Zohar tells us that Moses, Aaron, and Miriam were great channels for the Light, leading the Israelites from slavery through the process in the wilderness until they reach the Promised Land.

By the merit of Moses, they received the Manna from heavens. It was the highest level of sustenance because the source was Zeir Anpin. Moses was the aspect of the Sun and Zeir Anpin. He connected the life force from God to the people.

By the merit of Aaron, the nation had the protection of the Clouds of Honor. They followed the Israelites as they moved from one place to another.

By the merit of Miriam, the Israelites had a continuous flow of water. According to the Holy Ari, the 'Well of Miriam' that provided water of Life in the wilderness followed the Israelites into the Holy Land and is concealed in the Sea of Galilee.

5. כְּתִיב (שְׁמוֹת לֵב) אִם אֵין פְּנִיָּה הוֹלְכִים אֶל תַּעֲלֵנוּ מִנָּה וּבְמִנָּה יִדְעֵ אֶפּוֹא וְגו'. כִּד לְמַדְנִי, כִּיֹּן שְׁאֵמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשָּׁה (שֵׁם לֵב) הִנֵּה מְלָאכִי יֵלֶךְ לְפָנָיָה, (שְׁמוֹת לֵב) הִנֵּה מְלָאכִי יֵלֶךְ לְפָנָיָה, אֲמִיר מִשָּׁה, וּבְמִנָּה

5. כְּתִיב (שְׁמוֹת לֵב) אִם אֵין פְּנִיָּה הוֹלְכִים אֶל תַּעֲלֵנוּ מִנָּה וּבְמִנָּה יִדְעֵ אֶפּוֹא וְגו'. כִּד לְמַדְנִי, כִּיֹּן שְׁאֵמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשָּׁה (שְׁמוֹת לֵב) הִנֵּה מְלָאכִי יֵלֶךְ לְפָנָיָה, (שְׁמוֹת לֵב) הִנֵּה מְלָאכִי יֵלֶךְ לְפָנָיָה, אֲמִיר מִשָּׁה, וּבְמִנָּה

אמר משה, ומה הנהגת השמש שתתכנס ותנהיג הלבנה – גוף הלבנה איני רוצה. אם אין פניך הלבנים, אני רוצה את גוף השמש, ולא את של הלבנה. ואז גוף השמש הוא, ונעשה משה כמו גוף השמש לפני ישראל. כיון שהתכנס משה, התכנס השמש והוארה הלבנה, והיה יהושע משתמש לאור הלבנה. או לאותה בושה!

קסטיפא דשמשא דיתכניש, וידבר סיהרא, גופא דסיהרא לא בעינא. אם אין פניך הולכים, גופא דשמשא בעינא, ולא דסיהרא. כדון גופא דשמשא אתנהיר, ואתעביר משה, כגוונא דגופא דשמשא קבוייהו דישראל. כיון דאתכניש משה, אתכניש שמשא, ואתנהיר סיהרא, והיה יהושע משתמש לנהורא דסיהרא. ווי למהוא כסופא.

6. ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה וגו' (דברים לא). הינו שאמר רבי אלעזר, ארבעים שנה האיר השמש לישראל, והתכנס לסוף ארבעים שנה, והאירה הלבנה. אמר רבי שמעון, ודאי כך הוא, הינו שכתוב (משלי יג) ויש נספה בלא משפט, והרי התעוררו החברים, ואנו נבאר את הפסוק. אבל על מה שהתעוררו החברים, הכל הוא צריך לעולם לגלות (לתועלת האדם), שהאדם שנאסף עד שלא יגיעו ימיו.

6. (דברים לא) ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה וגו'. היינו דאמר רבי אלעזר, ארבעין שנין נהיר שמשא לון לישראל, ואתכניש לסוף ארבעין שנין, ונהיר סיהרא. אמר רבי שמעון ודאי הכי הוא, היינו דכתיב, (משלי יג) ויש נספה בלא משפט והא אתערו זברייא. ואנן נוקים ליה לקרא. אבל על מה דאתערו זברייא כלא הוא אצטריך לעלמא, לללאה (ס"א לתועלתא דבר נש), דבר נש דיתכניש עד לא מטון יובוי.

Moses represented Zeir Anpin and the Sun. Joshua, who served Moses was the aspect of the moon and could channel some of Moses's Light to the nation.

As we studied in previous DZ, Moses, Aaron, and Miriam were the great channels of Light for the Israelites. They led them out of Egypt and sustained them in the wilderness during the journey to the Promised Land.

Deuteronomy 31:2

“ויאמר אלהם, בן-מאה ועשרים שנה אנכי היום--לא-אוכל עוד, לצאת ולבוא; ויהנה אמר אלי, לא תעבר ”

“And he said to them, “I am 120 years old today. I am no longer able to go out and come in. YHVH has said to me, ‘You shall not go over this Jordan.’”

Miriam, the middle sister, passed away first, then the older brother Aaron, then Moses.

When Moses was taken by God, the direct light of the ‘Sun’, Zeir Anpin, was also taken and only the ‘moon’, Joshua, could channel the light and lead the people into the Land.

Moses was the main tool of God in bringing the first redemption. He channeled the great Light of Zeir Anpin that was fully revealed when the Israelites left Egypt. We celebrate that night as the Seder on the holiday of Passover.

Moses, in the above verse, tells the nation that he is no longer able to go out and come in. The deeper meaning is that God didn't allow him to make a higher

connection for the people. He could not channel the Light of Zeir Anpin for the people.

Moses did 'go out' of Malchut and elevate himself to the Sefirah of Da'at to bring for us the Torah, which is our weekly connection to Zeir Anpin.

Moses didn't finish his job and he keeps coming to us in every generation. He taught Rabbi Shimon the secrets of the Zohar and provides us with a taste of the Light of the 'sun'. At the time of the Final Redemption, Moses will open the gates of Da'at and usher Mashiach to the world. Then we'll see the fulfillment of the prophecy of Isaiah 30:26

”וְהָיָה אֹר-הַלְבָּנָה, כְּאֹר הַחֲמָה, וְאֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שִׁבְעָתַיִם, כְּאֹר שִׁבְעַת הַיָּמִים--בַּיּוֹם, חֲבַשׁ יִהְיֶה אֶת-”
”שָׁכַר עַמּוֹ, וּמִחֵץ מִקְּתוֹ, יִרְפָּא”

“Moreover, the light of the moon will be as the light of the sun, and the light of the sun will be sevenfold, as the light of seven days, in the day when YHVH binds up the brokenness of his people, and heals the wounds inflicted by his blow.”

May we all see this happens in our days, Amen.

7. תָּא זִוּוּי, וְהָא אַתְבַּר, דְּכָל רוּזוּזִין דְּנִפְקִין מִלְעִילָא, דְּכַר וְנוֹקְבָא נִפְקִי, וּבִתְפָּרְשִׁין. וְלִזְמַנִּין תִּפּוּק נִשְׁמֹתָא דְּנוֹקְבָא, עַד לָא נִפְקֵת דְּכַר, דְּהוּא בַר זִוּגָה. וְכָל זְמַנִּין דְּדִכּוּרָא לָא מִטָּא זְמַנִּיתָא לְאַזְדוּוּגָא בְּהַדִּי נִקְבִּיתָא, וְאַתִּי אֲזִירָא וְאַתְנָסִיב בְּהַדָּה, כִּינן דְּמִטָּא זְמַנָּא דְּהָאִי לְאַזְדוּוּגָא, כִּד אַתְעַר צִדִּיק בְּעַלְמָא, לְמִפְקֵד עַל זִוּבֵי עַלְמָא. כְּנִישׁ לִיה לְהָאִי אֲזִירָא, דְּהָאִי נָסִיב בְּהַדָּה, וְאַתִּי אֲזִירָא וְנָטִיל לָהּ. וְעַל דָּא קָשִׁין וְזִוּגִין קָמִי קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

8. וְכָל דָּא בְּגִין דְּסִרְרוּ דְּכּוּרָא עוֹבְדוּי, וְאַף עַל גַּב דְּלָא סִרְרוּ כָּל כֶּף עוֹבְדוּי בְּזוּטָאִיתָא, אַתְכִּנִּישׁ בְּהָאִי זְמַנָּא, עַד לָא מִטוֹן יוֹבוּי. דְּלָא עָבִיד הָכִי בְּמִשְׁפָּט. וְעַלִּיתָא כְּתִיב, (משלי יג) וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט. וְאַעֲרַע בֵּיתָא דִּינָא דְּצִדִּיק בְּזוּבּוּי, בְּגִין דְּמִטָּא זְמַנִּיתָא דְּאַזְדוּרָא, וְנָסִיב לָהּ, דְּהָא דִּיִּדִיתָא הִיא.

When the souls come out from the upper level, they come male and female and get separated before given a body in this world. Sometimes the soul of the female comes out before her soulmate. If the male is not ready at the level he needs to be in order to unify with his soul mate then she is given to another.

When the man is ready for his soul mate then the one that married her must leave her or die so the soul mates can be unified in this world. Unifying the soul mates is difficult for the Holy One Blessed be He because the man that married the woman while the other man is getting ready, must leave the woman or die, even if he doesn't carry any judgment.

Connecting one to his soul mate in this world is very important and if one has this merit then God will do whatever is needed to unify them.

We should know that as we are coming closer to the end of the world Tikkun meeting soul mates is very rare.

Adam and Eve were born as one body before they got separated. The Creator can't think with separation so he created Adam and Eve as one body with a soul of male and female aspects. Then he separated them to be husband and wife.

Cain and Able were born with their soulmates and as the generations progressed the distance between the soul mates grew. We are now at the time that we must work harder spiritually to merit our true soul mate. Unfortunately, the other side pushes an image of bliss and ideal life for those who meet their soul mate but as the Zohar reveals to us, the man must work himself to merit his soul mate and be able to complete his Tikkun.

Women should pray for their soul mate to achieve the spiritual level they need to have so they can get married and do the spiritual work together. Selfishness and false images of what a soul mate should be cause a lot of heartaches and imbalanced marriages.

Those who need personal guidance and coaching in the process of finding their soul mate can email me to schedule a session.

9. אָמַר לִּיה רַבִּי אֶלְעָזָר, וְאַמְאִי, יִפְרִישׁ לִּי קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וְיִיתִי אֲזוּרָא וְיִהְיֶה לִּיה. אָמַר לִיה דָּא הוּא תוֹעֲלָתָא דְּבֵר נָשׁ, וְטִיבֵי דְּעֵבִיד עֲמִיה, דְּלֹא יִמְטִי (ס"א יחמי) אֶתְתִּיה בִּידָא אֲזוּרָא. וְתָא זִוּי, אִי הָאִי (דף רפ"ד ע"א) לֹא כְּשֶׁרָן עוֹבְדוּי, אִף עַל גַּב דְּדִילִיה הָאִי הָהִיא אֶתְתָּא, לֹא אֶתְדִּוּי הָאִי אֲזוּרָא מִקְּמִיה.

10. תָּא זִוּי, שְׂאוּל מִלְכָּא זָטֹל מִלְכוּ. (אמאי) בְּגִין דְּעַד לֹא מָטָא זְמַנִּיה דְּדוֹד לְהָאִי. דְּהָא מִלְכוּ הָוָה וְדָאִי דְּדוֹד, וְאֶתָּא שְׂאוּל וְזָטִיל לִיה. כִּיִּן דְּמָטָא זְמַנִּיה דְּדוֹד לְבִירַת דִּילִיה, כְּדִין אֶתְעַר צָדֵק (מלכותא דלעילא) וְכִנְיֵשׁ לִיה לְשְׂאוּל בְּזוּבוּי, וְאֶתְדִּוּי מִקְּמִי דוֹד, וְאֶתָּא דוֹד וְזָטֹל דִּילִיה.

10. בא ורֵאָה, שְׂאוּל הַמֶּלֶךְ נָטַל מִלְכוּת, (לְמָה?) מִשּׁוּם שְׂעָדִין לֹא הִגִּיעַ זְמַנּוֹ שֶׁל דוֹד לָזֶה, שְׁהָרִי מִלְכוּת הִיתָה וְדָאִי שֶׁל דוֹד, וְבָא שְׂאוּל וְלָקַח אֹתָהּ. כִּיִּן שְׁהִגִּיעַ זְמַנּוֹ שֶׁל דוֹד לְרִשֶׁת אֶת שְׂלוֹ, אִזְּ הִתְעוֹרֵר צָדֵק (מִלְכוּת שְׁלִמָּעֵלָה) וְכִנֵּס אֶת שְׂאוּל בְּחֻטְאוֹ, וְנִדְּחָה מִלְפָּנֵי דוֹד, וְבָא דוֹד וְלָקַח אֶת שְׂלוֹ.

11. וְאִמָּאֵי לֹא אֶעֱדֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְשָׂאוּל מִמְּלָכּוֹ, וְלֹא יָמוּת. אֲלֵא טִיבּוֹ עֲבַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲמִינָה, דְּכָנִישׁ לִיהּ בְּמִלְכוּתָא, וְלֹא יִזְוִי עֲבָדִיהּ שְׂלִיטָה עָלֶיהָ, וְנָטִיל בּוֹה דְּהִתּוּהּ דִּילֵיהּ בְּקַדְבֵּיתָא. כִּךְ הָאֵי. בְּגִין כִּךְ, בְּעֵי בַר נֶשׁ לְמַבְעֵי רוּזְמֵי קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּד אֲזַדְנוּג, דְּלֹא יִתְדַוֵּי בְּקָמִי אֲזַרָּא.

11. וְלָמָּה לֹא הִסִּיר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת שְׂאוּל מִמְּלָכּוֹת וְלֹא יָמוּת? אֲלֵא טוֹבָה עָשָׂה עִמּוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכָּנַס אוֹתוֹ בְּמִלְכוּת, וְלֹא יִרְאֶה עֲבָדוֹ שׁוֹלֵט עָלָיו וְלוֹקַח מִה שֶׁהִיא שְׁלוֹ בַּתְחִלָּה. כִּךְ זֶה. מִשּׁוֹם כִּךְ צָרִיךְ הָאָדָם לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁמְדוּג, שֶׁלֹּא יִדְחָה מִלְּפָנָי אַחֵר.

Close your eyes and open your heart

Rabbi Elazar, the son of Rabbi Shimon, raises the question about why God brings death on a husband in order to give his wife to her true soul mate. God could separate them and then bring the soul mate to marry the woman.

Rabbi Shimon answers telling his son that it's done for the benefit of the man. God acts with mercy, saving the man from the pain of seeing his wife with another man.

If the soul mate is not pure and ready for his woman, she will stay with the other man and he missed the opportunity to be with her.

The Zohar suggests to the man who seeks his soul mate that he should pray to God that his soul mate won't be given to another man while he is working on himself.

As we can understand from this study, the subject of bringing soulmates together is very complicated, especially in our generation. We carry the Tikkun from many previous lives.

I would suggest to men and women to drop all 'templates' they have for a 'best fit' soul mate and look into their own Tikkun. Work on themselves and pray to have the ability to see their soulmates even if he or she is not as they would like or expect.

A single man or woman should date anyone who has an interest in being with them. They should hold physical pleasures until they understand that they can help each other in their spiritual growth and soul purification.

DO NOT LOOK AT THE MATERIAL ASPECT OF LIFE BECAUSE IT IS TEMPORARY!.

Jumping into sex creates a dependency and desire for temporary pleasure. It draws a klipa that disguises the true soul connection. Some women are afraid to lose the man and open themselves for sex but in most cases, the relationship doesn't hold for long. If your souls connect then you can, progressively with restriction, allow physical contact.

Marriages that come from physical attraction end up with pain and incomplete Tikkun. Wealth and material comfort are good only in this world. If it's good for your soul, marry the man or the woman even if they are poor or weak. Good work on the soul in this lifetime can merit us immortality when the time of the resurrection comes.

The man should seek marriage at any age, even if he is unable to make physical unification. A woman that is no longer 'fruitful' may have missed her soul mate. A soulmate of a widow or divorced woman may have a Tikkun related to the children from her previous marriage.

When looking for a soul mate, close your eyes and open your heart, mind, and soul to make a better choice.

The Zohar brings the example of King Saul and David. King Saul became king because it wasn't David's time. When the time came King Saul died of his inequities and David took the crown that already belonged to him. With his mercy, God took King Saul while he was the king so he won't see David taking the kingdom from him.

The deeper aspect of this study is that we need to have desires, which are vessels, that would bring the Light that we need for our Tikkun. If we desire something that is not ours then we lose it sooner or later.

Our focus and desires should be on our Tikkun before looking for the comfort of life.

12. כְּתִיב, (דברים ג) וַיֹּאמֶר יי' אֵלַי רֵב לְךָ אֶל תּוֹסֵף דָּבָר אֵלַי וְגו' וְהָא אוֹקִימָנָא, אָמַר לִיה קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִשְׁה, מִשְׁה, תִּבְעִי לְאוֹדֶשׁא (ס"א לאכחשא) עֲלָמָא, זְמִיית בּוֹן יוֹמָא שְׂמִישָׁא פִּלּוּז לְסִיחָרָא. זְמִיית בּוֹן יוֹמָא דִּישְׁלוּטִי סִיחָרָא בְּעוֹד דִּשְׂמִישָׁא קִיּוּמָא. אֶלָּא, הֵן קָרְבוּ יְמִיךָ לְמוֹת קָרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַ. יִתְכַּנֵּס הַשֶּׁמֶשׁ וְתִשְׁלַט הַלְּבָנָה. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא אִם אֶתָּה תִּכְנֵס לְאֶרֶץ, תִּתְכַּנֵּס הַלְּבָנָה מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא תִשְׁלַט. וְדָאִי שְׁשִׁלְטוֹן הַלְּבָנָה הִגִּיעַ, וְלֹא תִשְׁלַט בְּעוֹד שְׂאֵתָה קִיָּם בְּעוֹלָם.

13. (דברים לא) קָרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְגו'. וּמָאִי קָאֲמַר הֵן שׁוֹכֵב עִם אֲבוֹתֶיךָ וְקָם הָעָם הַזֶּה וְגו'. וְלֹא אֲשַׁכּוּזָנָא, דְּפָקִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְיְהוֹשֻׁעַ, אֶלָּא לְמִשְׁה. דָּאֲמַר לִיה לְמִשְׁה כָּל הָאִי. דְּכְתִיב, (דברים לא) וְעֹזְבֵנִי וְהִפָּר אֶת בְּרִיתִי, וְזָרָה אִפִּי בּוֹ בְּיוֹם הַהוּא. וְעֵתָה כְּתִבּוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלִמְדָהּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְרָהּ בְּפִתְּהֶם, אִי הָכִי מִהוּ וְאַצְוֵנוּ.

Deuteronomy 31:14

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הֵן קָרְבוּ יָמַיךָ לְמוֹת--קְרָא אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וְהִתִּיצְבוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד, וְאֶצְוֶנּוּ; וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה
“וַיְהוֹשֻׁעַ, וַיִּתִּיצְבוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד”

“And YHVH said to Moses, “Behold, the days approach when you must die. Call Joshua and present yourselves in the tent of meeting, that I may commission him.” And Moses and Joshua went and presented themselves in the tent of meeting.”

God didn't allow Moses to enter the Promised Land and now he's commanding Moses to transfer the leadership to Joshua.

The Zohar teaches us that Moses was the aspect of the sun, Zeir Anpin and Joshua was the aspect of the moon, Malchut.

The Israelites are about to enter the land but without the Light of Zeir Anpin, that was with them throughout their travels in the wilderness. They begin a new process of correction without the support of Moses and the upper Light.

Deuteronomy 31:16

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הִנֵּךְ שָׁכַב עִם-אֲבוֹתֶיךָ; וְקָם הָעָם הַזֶּה וְזָנָה אַחֲרַי אֱלֹהִי נֹכַח-הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר הוּא בָא-
“שָׁמָּה בְּקִרְבּוֹ, וַעֲזַבְנִי, וְהִפָּר אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ”

“And YHVH said to Moses, “Behold, you are about to lie down with your fathers. Then this people will rise and whore after the foreign gods among them in the land that they are entering, and they will forsake me and break my covenant that I have made with them.”

God tells Moses that after he dies, the people will leave the faith in him and follow other gods.

The equation is simple, without the Light people lose their faith and path to the Light and they experience chaos.

Deuteronomy 31:19

וְעַתָּה, כְּתֹבוּ לָכֶם אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת, וְלַמָּדָה אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, שִׁמָּה בְּפִיהֶם: לְמַעַן תִּהְיֶה-לִּי הַשִּׁירָה “
הַזֹּאת, לְעֵד--בְּבִנִי יִשְׂרָאֵל”

“Now therefore write this song (the Torah) and teach it to the people of Israel. Put it in their mouths, that this song may be a witness for me against the people of Israel.”

God provided the ‘antidote’ and tells Moses to write the Torah and teach it to the people.

Deuteronomy 31:22

“וַיִּלְמַדְהָ, אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת, בְּיוֹם הַהוּא”

“So Moses wrote this song the same day, and taught it to the sons of Israel.”

Before Moses leaves the world, he writes and gives us the Torah. What was before inside the Ark is now available to all the people to make a connection to Zeir Anpin.

We have the Holy Zohar that is the revelation of the Light of the Torah. Moses and Elijah (who is also Pinchas) taught Rabbi Shimon many secrets of the Torah, and these are available to us in print and on <https://unityzohar.com/zohar-books/>

The study of the Zohar connects us to the Light of Zeir Anpin and beyond. Rabbi Shimon is also called ‘Sinai’ because the Zohar is a revelation as was on Mount Sinai. The Zohar is our song.

14. אלא קרא אמר, הנה שוכב עם אבותיך, אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, אף על גב שתשכב עם אבותיך, הרי אתה תמיד קים להאיר ללבנה, כמו שהשמש, שאף על גב שמתכנס, לא מתכנס אלא להאיר ללבנה, ואז מאיר ללבנה בשמתכנס. ועל זה הנה שוכב, להאיר, וזהו ואצונו. ואז (הקשר) התבשר יהושע להיות מואר, ועל זה כתוב הנה שוכב עם אבותיך, להאיר ליהושע, וזהו (דברים ג) וצו את יהושע וחסדקו. וצו את יהושע, הכל כדי להאיר.

14. אלא קרא אמר, הנה שוכב עם אבותיך, אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, אף על גב דאנת תשכוב עם אבותיך, הא אנת קיימא תדיר לאנהרא לסיהרא. כמה דשמיא, דאף על גב דאתכניש, לא אתכניש אלא לאנהרא לסיהרא. וכדין אנהיר לסיהרא, כד אתכניש. ועל דא הנה שוכב לאנהרא, ודא הוא ואצונו. וכדין (ס"א) אתכשר) אתבשר יהושע לאתנהרא. ועל דא כתיב, הנה שוכב עם אבותיך, לאנהרא ליהושע, ודא הוא וצו את יהושע וחסדקו. וצו את יהושע כללו לאנהרא.

15. כי אתה תבא, ואחר כך תביא, מה בין זה לזה? אלא אחד תבא, לבשר לו שיכנס לארץ ויתקיים בה. ואחד תביא, לבשר לו את השלטון על ישראל, והתבשר על קיום של עצמו, והתבשר על שלטון של ישראל.

15. כי אתה תבא, ולבתר תביא מה בין האי להאי. אלא זוד תבא, לבשרא ליה דייעול לארעא, ויתקיים בה. וזוד תביא, לבשרא ליה שלטנותא על ישראל, ואתבשר על קיומא דגרימיה, ואתבשר על שלטנו דישראל.

Deuteronomy 31:16

ויאמר יהוה אל-משה, הנה שוכב עם-אבותיך; וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר-הארץ, אשר הוא בא-שמה בקרב, ועזבו, והפר את-בריתי אשר כרתי אתו.

"And YHVH said to Moses, "Behold, you are about to lie down with your fathers. Then this people will rise and whore after the foreign gods among them in the land that they are entering, and they will forsake me and break my covenant that I have made with them."

The Zohar reveals that God told Moses that even though he is going to 'lie down with his fathers', meaning he's going to pass away from this earth, he will still shine his Light on the Moon.

Moses was the aspect of Zeir Anpin, the sun, and Joshua was the aspect of the Moon, Malchut, that doesn't have light of its own. Moses's passing was like a sunset. It may not be seen but can still shine on the Moon to continue his Light.

Deuteronomy 3:28

וצו את-יהושע, וחסדקו ואמצו: כי-הוא יעבר, לפני העם הזה, והוא ינחיל אותם, את-הארץ אשר תראה

"But charge Joshua, and encourage and strengthen him, for he shall go over at the head of this people, and he shall put them in possession of the land that you shall see."

God commanded Moses to prepare Joshua for the duty of leading the Israelites into the Promised Land.

Moses brought the Torah for us to strengthen and encourage us to connect and reveal the Light that we don't have otherwise. Moses strengthened Rabbi Shimon through the Zohar to reveal the Light of the Torah to all Israelites around the world.

With that Light, we can enter the Promised Land that for us is the Final Redemption.

16. רבי שמעון פתח, (ישעיה כד) מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק וגו'. אוי להם לבני אדם, לאותם שלא משגיחים ולא משתדלים בכבוד רבונם ולא מסתכלים בקדשה העליונה להתקדש בעולם הזה, להיות קדושים בעולם הבא. מכנף הארץ – זו כסות עליונה קדושה. זמרת שמענו, כמו שנאמר (איוב לה) נתן זמרות בלילה. זמרות, תשבחות של כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא בלילה. בלילה, בזמן שהיא הודמנה (שהקדוש ברוך הוא) (מזונגת ומצויה) ומצויה לשבח את הקדוש ברוך הוא, ומשתעשע עם הצדיקים בגן עדן.

16. רבי שמעון פתח, (ישעיה כד) מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק וגו', ווי לון לבני נשא, לאינון דלא משגזוין ולא משתדלין ביקרא דמאריהון, ולא מסתכלין בקדושה (בקדושה) עלאה, לאתקדשא בהאי עלמא, למהוי קדישין בעלמא דאתי. מכנף הארץ, דא (צ"ו ע"א, קמ"ב) כסותא עלאה קדישא. זמרות שמענו, כמה דאת אמר (איוב לה) נותן זמרות בלילה, זמרות תושבון דכנסת ישראל, קמי קודשא בריך הוא בלילה. בזמנא דאיהי אודמנא (דקודשא בריך הוא) (ס"א אזדווגא דשכיחא) ושכיזא לשבוןא ליה לקודשא בריך הוא (בלילה, בזמנא דאיהי אזדווגא) (אזדווגא) ומשתעשע עם צדיקייא בגנתא דעדן.

Rabbi Shimon tells us that wow to those who are not watching and making efforts to honor their Creator. When they look at the upper holiness they sanctify themselves in this world and the world to come.

The study of the upper holiness is the study of the secrets of the Torah that are revealed in the Zohar. When we study them day and night we create a unification of Light and the Shechina. After midnight the Holy One Blessed be He comes to the Garden of Eden to connect with the Tzadikim in heavens. This is the time that is best to wake up and study Torah and Zohar, connecting us to the Light revealed in the Garden of Eden and holiness.

17. ומתי? מחצות הלילה ואילך. ואז זמרת שמענו (בלילה), תשבחות. זמירות, כמו שנאמר (ויקרא כה) לא תזמר. וכתוב (ישעיה כה) זמיר עריצים יענה, עקור ממקומם של כל אותם תקיפים. שהרי בשנכנס הלילה, כמה עריצים מחנות מזיקים שומרי החקים

17. ואימותי. מפלגות ליליא ואילך. וכדין זמירות שמענו (בלילה), תושבון. וזמירות, כמה דאת אמר (ויקרא כה) לא תזמור. וכתוב (ישעיה כה) זמיר עריצים יענה, אעקרוותא מאתרייהו כל אינון תקיפין, דהא כד עייל ליליא, כמה עריצים

מצויים בעולם, הולכים ומשוטטים בעולם לקטרג. מחצות הלילה ואילך מתעוררת רוח אחת ועוקרת את כלם ממקומותיהם, ומעבירה אותם כדי שלא ישלטו. זמרת שמענו, תשבחות של כנסת ישראל בלילה. וכל זה למה? צבי לצדיק, להודיג בזווג אחד (לקדוש) של הקדוש ברוך הוא ולהתקדש בקדשה אחת.

גַּרְדִּינִי גִּבּוּסִין שְׂכִיזִין בְּעֶלְמָא, אֲזִלִּין וְשִׁיטָּן (ושטיין) בְּעֶלְמָא לְקַטְרָגָא. מְפַלְגֵּת לִילָא וְאִילָה, אֲתַעַר רוּזָא וְזָדָא וְאֲעַקֵּר לְכֻלְהוּ מֵאֲתַרֵּיהּ, וְאֲעַבֵּר לֹון דְּלָא יִשְׁלֹטוּן. זְמִירוֹת שְׁמַעְנוּ, תּוֹשְׁבֹוֹן דְּכִנְסַת יִשְ�רָאֵל בְּלִילָא, וְכָל דָּא לְמַה. צָבִי לְצַדִּיק, לְאֲזוּזָא בְּזוּזָא וְזָדָא (לקודשא) דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (דף רפ"ד ע"ב) וּלְאֲתַקְדָּשָׁא בְּקֻדְשָׁהּ וְזָדָא.

18. ואמר רזי לי רזי לי – זהו סוד עליון, זהו רוח קדושה. אבל, אוי לי – על הדור ועל העולם. בוגדים בגדו, שבלם משקרים בו, משקרים בהם בעצמם. ולא די שמשקרים בעצמם (ממש), אלא אותם בנים שילדו משתקרים באותו שקר שלהם, ונמצאים פגומים למעלה ומטה.

18. ואומר רזי לי רזי לי, דא הוא רזא עלאה. דא הוא רוז קדישא, אבל אוי לי על דרא, ועל עלבא. בוגדים בגדו, דכלהו משקרן ביה. משקרן בהו בגרבייהו, ולא די דמשקרן בגרבייהו (ממש), אלא אינון בגין דאולידו מיתשקרן בההוא שקרא דלהון, ואשתכוזו פגיבין לעילא ותתא.

The Zohar reveals that at midnight the Holy One Blessed be He and the Shechina in Malchut come together for unification. This unification is a secret of the upper spiritual levels. If couples make their unification at that time with proper meditation, they would draw the holy spirit from the holy unification above.

Those who don't consider the time and meditation can't receive from the higher Light and their unification are unholy and without Light. They could bring flawed children.

Most of the unifications between couples are not for having children but the unification itself brings new energy that was never in existence. It should be holy because that Light would manifest in a couple's lives.

The pleasures of the unification are on the physical, mental and spiritual levels. It's like no other pleasure and even when the physical abilities or senses weakened or gone, the desire to compensate on the mental and spiritual levels grows.

When unifying to produce a child the focus of the couple should be on the mental and spiritual because that level affects the ability to draw the higher soul to the world.

The husband and wife should make great efforts to have unifications at the proper time with purity and meditation.

19. בין שישעיהו הסתכל בזה, כנס את אותם יראי חטא ולמד אותם דרך קדושה

19. בין דאסתכל ישעיהו בהאי, כניש לאינון דזלזין וזטאה, ואולף לון ארוז קדישא

להתקדש בקדשת המלך ולהמצא בניהם קדושים. כיון שאלה התקדשו, אותם בנים שילדו נקראו על שמו. זהו שכתוב (ישעיה ח) הנה אנכי והילדים אשר נתן לי ה' לאותות ולמופתים בישראל, שפרושים משאר העמים.

לאתקדש בקדושה דמלכא, ולאשתכחא בניהם קדישין. כיון דאתקדשו אלין, אינון בנין דאולידו אקרין על שמייה. הלא הוא דכתיב, (ישעיה ח) הנה אנכי והילדים אשר נתן לי ה' לאותות ולמופתים בישראל, דפרישין משאר עמין.

20. דבר אחר מכנף הארץ זמרת שמענו – בשעה שנכנסו ישראל לארץ והארון הקדוש עומד לפניו, שמעו ישראל שמצד אחד של הארץ תשבחות ושמחה וקול מזמרים עליונים שמזמרים בארץ, ואז צבי לצדיק, תשבחת משה היתה באותה שעה. שבכל מקום שבו היה שרוי הארון, היו שומעים קול שאומר: (דברים ד) וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל. אבל אוי לי שבוגדים בגדו, שעתידים ישראל לשקר בהקדוש ברוך הוא ולהעקר מהארץ פעם אחת. ומשום שנאחו ביניהם השקר שלהם, יעקר פעם שניה, עד שישלם חטאתם בארץ אחרת.

20. דבר אחר מכנף הארץ זמירות שמענו, בשעתא דעאלו ישראל לארעא, וארון קיימא קדישא קמיהו, שמעו ישראל דמסטרס זוד דארעא, תושבון וזודו וקל מזמרי עלאי, דמזמרי בארעא. כדין צבי לצדיק, תושבון דמישה הוה בההיא שעתא. דבכל אתר דארון הוה שארי בארעא, הוה שמעי קלא דאמרי, (דברים ד) וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל. אבל אוי לי דבוגדים בגדו, דזמין ישראל לשקרא בקודשא ברין הוא, ולאשתקרא מארעא זמא זודא. ובגין דאתאזודו ביניהו שקרא דלהון, יתעקרון זמא תניינא, עד דישתלים זוביהו בארעא אחרא.

The prophet Isaiah taught the worthy people how to make holy unifications so that their children could be holy. Because of their holiness, the children were named after him. They were above the people of other nations and he called them 'given children'.

Isaiah 8:18

“הנה אנכי, והילדים אשר נתן לי יהוה, לאותות ולמופתים, בישראל--מעם יהוה צבאות, השכן בהר ציון”
“Behold, I and the children whom YHVH has given me are for signs and wonders in Israel from YHVH of hosts, who dwells on Mount Zion”

The Zohar brings another important aspect of a holy unification. The holy land is the aspect of a vessel/female and the Holy Ark/male is the aspect of the Light. When the Israelites entered the Holy Land with the Holy Ark they made a holy unification of Light and Vessel. Wherever the Ark was placed they heard a voice saying (Deuteronomy 4) “this is the Torah that Moses put before the children of Israel”.

Because the Israelites didn't keep their unification with Holy Temple and the Torah they were sent twice to exile until they correct their inequities.

Every desire is a vessel that draws Light for a unification. If the vessel/desire is used for negativity, the Light goes to the other side and we experience chaos.

After the vessel is purified and fixed (corrected) it can resume the connection to joy and benefits that come from the pure system of the Tree of Life.

21. (דברים לא) לָקוּזוּ אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְגו'. הָא
אֻקְיָמָנָא מְלִי. אֱלֹהֵיכֶם. אֱלֹהֵיךָ. אֵל. אֱלֹהֵינוּ.
21. לָקַח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְגו'. הָרִי
בְּאַרְנוּ הַדְּבָרִים. אֱלֹהֵיכֶם. אֱלֹהֵיךָ. אֵל.
אֱלֹהֵינוּ.

22. דְּאָמַר רַבִּי אַבָּא אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מֵאִי
דְּכִתְיִב, (שמות ג) כִּי הִמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד
עָלָיו אֲדַמֶּת קֹדֶשׁ הוּא. אֲדַמֶּת קֹדֶשׁ וְדָאִי, דְּהֵינֵנוּ
אֶרֶץ הַחַיִּים. אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו, עָלָיו וְדָאִי,
הֵינֵנוּ בְּקִדְמוּתָא, וְכָל שָׂכָן לְבִתְרָא. תֵּאֲנָא, אָמַר
רַבִּי יוֹסִי, כְּתִיב וְהָיָה שָׁם בֶּךָ לְעֵד, לְעֵד וְדָאִי
דִּיסְהִיד סִהְדוּתָא.
22. שְׁאָמַר רַבִּי אַבָּא אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
מֵהוּ שְׂפָתוֹב (שמות ג) כִּי הִמָּקוֹם אֲשֶׁר
אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמֶּת קֹדֶשׁ הוּא?
אֲדַמֶּת קֹדֶשׁ וְדָאִי, שְׁהֵינוּ אֶרֶץ הַחַיִּים.
אֶרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו, עָלָיו וְדָאִי,
הֵינוּ בְּתַחֲלָה, וְכָל שָׂכָן לְאַחַר בֶּךָ. לְמִדְּנוּ,
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּתוּב וְהָיָה שָׁם בֶּךָ לְעֵד,
לְעֵד וְדָאִי, שְׁיַעֲד עֵדוּת.

23. תִּלְתָּא אֵינֻן דְּקִיּוּמוֹ בְּסִהְדוּתָא לְאַסְהָדָא,
וְאֵלִין אֵינֻן: בְּאֵר דִּי צִזּוּק, גֹּזְרֵל, וְאַבְנָא דִּישׁוּי
יְהוֹשֻׁעַ. וְדָא שִׁירְתָּא, סִהְדוּתָא יִתִּיר מִכָּלָא. אָמַר
רַבִּי יִצְחָק אִי הָכִי אֲרַבַּע אֵינֻן. אָמַר לִיה וְדָאִי,
אָבֵל גֹּזְרֵל לֹא כְּתִיב בֵּית סִהְדוּתָא.
23. שְׁלֹשָׁה הֵם שְׁעוּמָדִים בְּעֵדוּת לְהַעֲדִיר,
וְאַלֶּה הֵם: בְּאֵר יִצְחָק, גֹּזְרֵל, וְהָאֲבָנִים
שֶׁשֶׁם יְהוֹשֻׁעַ. וְשִׁירָה זֹו עֵדוּת יוֹתֵר מִהַבֵּל.
אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אִם בֶּךָ, אֲרַבַּעָה הֵם.
אָמַר לוֹ, וְדָאִי, אָבֵל בְּגֹזְרֵל לֹא כְּתוּב
עֵדוּת.

24. בְּאֵר דִּי צִזּוּק מִנְכֵן. דְּכִתְיִב, (בראשית
כא) בְּעֵבֹר תִּהְיֶה לִי לְעֵדָה וְגו'. גֹּזְרֵל,
דְּכִתְיִב, (במדבר כו) עַל פִּי הַגֹּזְרֵל תִּזְזַלְקָהּ וְזוֹלָתוֹ,
דְּהָיָה אָמַר, דָּא לִיהוּדָה, וְדָא לְבִנְיָמִין, וְכֵן
לְכָלָהוּ. אַבְנָא דִּיהוֹשֻׁעַ, דְּכִתְיִב, (יהושע כד) הִנֵּה
הָאֲבֵן הַזֹּאת תִּהְיֶה בָּנוּ לְעֵדָה. וְהָכָא, וְהָיָה שָׁם
בֶּךָ לְעֵד. וְכִתְיִב, וְעֲנִתָהּ הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו
לְעֵד, הִיא וְדָאִי אִסְהִידָתָא בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל.
24. בְּאֵר שֶׁל יִצְחָק מִנֵּן לָנוּ
שְׂפָתוֹב (בראשית כא) בְּעֵבֹר תִּהְיֶה לִי
לְעֵדָה וְגו'. גֹּזְרֵל – שְׂפָתוֹב (במדבר כו) עַל
פִּי הַגֹּזְרֵל תִּחַלֵּק נִחְלָתוֹ. שְׁהָיָה אוֹמֵר: זֶה
לִיהוּדָה, וְזֶה לְבִנְיָמִין, וְכֵן לְכָלָם. הָאֲבָנִים
שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ – שְׂפָתוֹב (יהושע כד) הִנֵּה
הָאֲבֵן הַזֹּאת תִּהְיֶה בָּנוּ לְעֵדָה. וְכָאֵן, וְהָיָה
שָׁם בֶּךָ לְעֵד. וְכְתוּב וְעֲנִתָהּ הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לְפָנָיו לְעֵד. הִיא וְדָאִי הַעֲדָה בְּהֵם
בִּישְׂרָאֵל.

The Zohar reveals three ‘witnesses’ to the word of God.

1 - The Torah

Deuteronomy 31:26

”לָקַח, אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה, וְשָׁמְתָם אֹתוֹ, מִצַּד אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם; וְהָיָה-שָׁם בֶּךָ, לְעֵד.”

”Take this book of the law (Torah) and place it beside the ark of the covenant of YHVH your God, that it may remain there as a witness against you.”

2- The well of Isaac

Genesis 21:30

”בְּעֵבֹר תִּהְיֶה-לִּי לְעֵדָה, כִּי חִפְרֹתִי אֶת-הַבְּאֵר הַזֹּאת.”

“that this may be a witness for me that I dug this well”

3 - The stone of Joshua

Joshua 24:27

וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-כָּל-הָעָם, הִנֵּה הָאֶבֶן הַזֹּאת תִּהְיֶה-בָּנוּ לְעֵדָה--כִּי-הִיא שָׁמְעָה אֶת-כָּל-אֲמָרֵי יְהוָה, אֲשֶׁר
”דָּבַר עִמָּנוּ; וְהִיְתָה בָכֶם לְעֵדָה, פֶּן-תִּכְחָשׁוּן בְּאַלְהֵיכֶם”

“Joshua said to all the people, “Behold, this stone shall be for a witness against us, for it has heard all the words of YHVH which He spoke to us; thus it shall be for a witness against you, so that you do not deny your God.”

While the well of Isaac and the stone of Joshua are witnesses to an event and place, the Torah is the only witness that testifies to and reveals the word of God. In this verse we find the words “כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֵרְעוֹ” that conceal the name seed of Yochai, who is Rabbi Shimon and the Zohar. These five words are painted on the top of the entrance to Rabbi Shimon site on Mount Meron. (picture below)

Deuteronomy 31:21

וְהָיָה כִּי-תִמְצָאֵן אֹתוֹ רְעוּת רַבּוֹת, וְצָרוֹת, וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד, כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֵרְעוֹ: כִּי
”יִדְעַתִּי אֶת-יִצְרוֹ, אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם, בְּטָרָם אֲבִיאָנוּ, אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי

“Then it shall come about, when many evils and troubles have come upon them, that this song will testify before them as a witness (for it shall not be forgotten from the lips of their descendants); for I know their intent which they are developing today, before I have brought them into the land which I swore.”

The Zohar is a testimony from the Torah that it will protect us from all evils and troubles.

25. תֹּאמְנָא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מֵאֵי דְכִתְיִב וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְגו', אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תּוֹכָם. הֵכָא אֵיית לְאַסְתַּפְלָא, בְּהוּ אֶת דְּבָרֵי, אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת מִבְּעֵי לִיה. וּבְהוּ עַד תּוֹכָם. אֶלָּא הֵכִי תֹאמְנָא בְּרָזָא דְּבוֹתָנִיתִין, כָּל אֵינֹן מִכִּי דְּאָמַר מֹשֶׁה, כִּלְהוּ בּוֹתְנִלְפִי בְּשִׁמָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכָל אֵינֹן מִכִּין הוּוּ אֲתִיין, וְסִלְקִין וְנִזְזִיתִין, וּבוֹתְנִלְפִין תְּבֹן. וְכָל מִכְּלָה וּבִמְכָלָה הָיָה אֲתִיָּא קָבִי מֹשֶׁה לְאַתְנֵלְפָא עַל יְדוּי וְקִיָּבִיא קָבִיָּה. וְהִיָּנֹ דְּכִתְיִב עַד תּוֹכָם.

25. לְמַדְנֹ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מֵה שְׁכָתוֹב וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְגו', אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תְּמָם? בָּאֵן יֵשׁ לְהַסְתַּבֵּל, מֵהוּ אֶת דְּבָרֵי? אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת צְרִיךְ לוֹ לְהִיּוֹת! וּמָה זֶה עַד תְּמָם? אֶלָּא כִּךְ לְמַדְנֹ בְּסוּד הַמְשָׁנָה, כָּל אוֹתָם דְּבָרִים שְׁאָמַר מֹשֶׁה, כָּלִם נִחְקְקוּ בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל אוֹתָם דְּבָרִים הִיוּ בְּאֵיִם, וְעוֹלָיִם וַיִּזְרְדִים, וְנִחְקְקִים שֵׁם. וְכָל דְּבָר וְדְבָר הָיָה בָּא לְפָנֵי מֹשֶׁה לְהַחֲקֵק עַל יְדוּ וְעוֹמֵד לְפָנָיו. וְהִיָּנֹ מֵה שְׁכָתוֹב עַד תְּמָם.

Deuteronomy 31:30

”וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָל קָהֵל יִשְׂרָאֵל אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תְּמָם”

“Then Moses spoke in the hearing of all the assembly of Israel the words of the song, until they were complete:”

Rabbi Elazar asks why the verse has the addition ‘until they were complete’. He answers that every word Moses said was formed by the Holy One Blessed be

He. Moses' words were going up and come down to receive the power of God and become manifested in this world as a law.
 'until they were complete' is said to tell us that Moses spoke to the people until all the words of the Torah went up and came down with the power of YHVH to become law in a permanent state in this world.

26. רבי אבא אמר, את דברי השירה הזאת, שירה הזאת מבטי ליה: מאי קא רבייא. אלא שירתא דקודשא בריך הוא אמר, כמה דאת אמר (שיר השירים א) שיר השירים אשר לשלמה, מלכא דשלמה כלל דיליה, והא אוקימנא מלי. (דתניא כתיב) (תהלים צב) מזמור שיר ליום השבת, ליום השבת ממשי. שיר שהקדוש ברוך הוא אמר. (שיר השירים אשר לשלמה, שיר שהקדוש ברוך הוא אמר. וקאן את דברי השירה הזאת, שיר שהקדוש ברוך הוא אמר.)

26. Rabbi Aba asks why it says 'the song' when it can be 'this song'. He answers that the additional 'ה' that makes it 'The song' to tell us that the song is from the Holy One Blessed be He. The first verse in Song of Songs read "The song of songs which is Solomon's". Rabbi Aba explains that the name Solomon 'שלמה', has the letters of 'השלו' that mean 'The Peace'. Peace is only from the Holy One Blessed be He. The additional 'ה' also makes the connection to Malchut.

In the following verse, we see the additional 'ה' to the word 'שבת' 'Shabbat' to tell us that Shabbat is Malchut.

Psalms 92:1 "מזמור שיר ליום השבת" "A psalm. A song for the Sabbath day"

Lesson;

Notes about "The Song":

The Torah is "The Song"

Deuteronomy 31:19

"ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדו את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל."

"Now, therefore, write this song and teach it to the people of Israel. Put it in their mouths, that this song may be a witness for me against the people of Israel."

Zohar Hasulam Teruma #313 - #325

שירה זו שירה, שהיא כלל של כל התורה.

The Zohar reveals that "The Song" "שירה" is the entire Torah. "The Song" established roots in this world when the Holy Temple was built (Teruma #316). At that time, The Song drew down the Shechina into this world.

The Song of Songs 'שיר השירים' came to King Solomon through the Holy Spirit when he finished building the Holy Temple.

The Song represents the entire Torah.

When Jacob entered his place in the Garden of Eden, the Garden sang "The Song" with great joy.

Link to Zohar text in Aramaic, Hebrew, and Hasulam in Hebrew (Click on the [+] sign by the paragraph number)

<https://unityzohar.com/zohar-books/terumah/312>

27. אֵלָּא הָכָא אֵיט לֹא־סִתְפֹּלָא, הָתָם שִׁיר, וְהָכָא שִׁירָה. דָּא דְכֹר, וְדָא נִקְבָּא. וְהָא תְנִינָן, כָּל גְּבִיאי כְּלָהּ לְגִבִּי מִשָּׁה, כְּקוֹף בְּעִינֵיהּ דְּבִנִּי נִשָּׂא, וְאֵינֹן אֲמָרוּ שִׁיר, וּבִמִּשָּׁה אֲמַר שִׁירָה. (וּמַגִּלָּן דֵּהֲאֵי נִקְבָּא הוּא, דְּכָתִיב וְעָנְתָה הַשִּׁירָה וְגו') מִשָּׁה הָיָה לִיהָ לְמִיבֹר שִׁיר, וְאֵינֹן שִׁירָה. (דְּרַפ"ה ע"א) אֵלָּא דָּא הֵיא רֹזָא דְּמַלְכָּה, מִשָּׁה לְגַרְמִיָּה לָא קָאֲמַר דָּא, אֵלָּא לְיִשְׂרָאֵל.

There are two forms for a song, "שיר" for male aspect, Zeir Anpin and "שירה" for female aspect, Malchut. All the prophets that were much below Moses were saying "שיר". Moses was saying "שירה". It was more proper for Moses to say "שיר" to represent his connection to Zeir Anpin and Rabbi Aba explains that the secret behind this is that Moses didn't say it to himself but for all Israel.

28. אֲמַר לִיהָ רַבִּי שְׁמַעוֹן, לָאוּ הָכִי, אֵלָּא, מִשָּׁה וְדָאֵי מִהָכָא אֲשֶׁתְּמוּדֵעַ, דְּאִיהּ בְּדִרְגָּא עֲלָאָה יִתִּיר מִכָּלָא. מִשָּׁה סְלִיק מִתַּתָּא לְעֵיכָלָא, וְאֵינֹן נִזְוִתִּי מִעֵיכָלָא לְתַתָּא. הוּא סְלִיק מִתַּתָּא לְעֵיכָלָא, כְּמָה דְּתִנִּינָן מַעֲלִין בְּקֹדֶשׁ וְאֵין מוֹרִידִין. מִשָּׁה סְלִיק מִתַּתָּא לְעֵיכָלָא, דְּאֲמַר שִׁירָה תוֹשְׁבֹתָא דְּמִטְרוֹנִיתָא, דְּאִיהּ מִשְׁבֹּתָא לְמַלְכָּא. וּבִמִּשָּׁה בְּכָלָא (ס"א במלכא) אֲתֵאָזֵד. וְאֵינֹן נִזְוִתִּי מִעֵיכָלָא לְתַתָּא, דְּאֲמָרוּ שִׁיר, דְּהוּא שְׁבֹזָא דְּמִשְׁבֹּתָא מַלְכָּא לְמִטְרוֹנִיתָא, וְאֵינֹן בְּמִטְרוֹנִיתָא אֲתֵאָזֵדוּ. וְעַל דָּא, בְּהֵאֵי אֲשֶׁתְּמוּדֵעַ שְׁבֹזָא דְּמִשָּׁה, יִתִּיר מִכָּלָהּ. וְהֵינֹן דְּכָתִיב, (שְׁמוֹת טו) אֲזַיְשִׁיר מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לֵי, וְלָכֵן וִיכְתֹב מִשָּׁה אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת, וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת.

דַּמְטְרוֹנִיָּתָא לְמֵאן. לִי. וּבְגִין כָּה, וּיְכָתוּב מִשָּׁה
אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת, וְעֲנֶתָהּ הַשִּׁירָה הַזֹּאת.

Rabbi Shimon says that this is not the explanation and add that Moses was on a level that was above all. He went up from below and the prophets came down from above.

The direction of holiness is always up, never down. Moses starts with “The Song” “שירה” in Malchut, praising the queen, climbing to higher levels of holiness for unification with the King. The “Song” “שיר” of the other prophets were from Zeir Anpin going down to Malchut. For that reason, Moses was above all and his “Song” “שירה” would be sung in the future (Exodus 15:1) “אֲזַיְשִׁיר מִשָּׁה” “Then Moses and the Israelites will sing the song (שירה) to YHVH.”

And

Deuteronomy 31:21 “the song (שירה) will testify before them as a witness”

29. וְעֲנֶתָהּ הַשִּׁירָה הַזֹּאת, וְעָנּוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִבְּעֵי לִיָּהּ. אֲלֵא רָזָא דְּמִלְכָּה כְּמֵה דְּאֻקְיָמָנָא, דְּכִתְיִב, (אִיּוֹב כ) וְאֶרֶץ מִתְקוּמָמָה לוֹ, וּמִשָּׁה בְּכָל אֶסְתָּכָל, וְעַל דָּא אָמַר שִׁירָה, בְּגִין לְאֶתְאֻזְדָּא מִלִּין בְּאַתֵּר דָּא, לְמַהֲוֵי עֲלִיָּהּ דִּינָא, דְּכִתְיִב וְעֲנֶתָהּ הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו. וְלָמָּה דְּכִתְיִב כִּי אֲנִי יִדְעָתִי אֶת יִצְרוֹ, וּכְתִיב כִּי יִדְעָתִי אֲזֹרִי מוֹתִי וְגו'. וְכִד תַּעֲבֹדוּ דָּא, מִיָּד וְעֲנֶתָהּ הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד.

Deuteronomy

31:29

כִּי יִדְעָתִי אֲזֹרִי מוֹתִי כִּי הִשָּׁחַת תִּשְׁחַתּוּן וְסָרְתֶּם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְקִרְאת אֶתְכֶם הִרְעָה “בְּאַחֲרִית הַיָּמִים כִּי תַעֲשׂוּ אֶת הַרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם” “For I know that after my death you will surely act corruptly and turn aside from the way that I have commanded you. And in the days to come, evil will befall you, because you will do what is evil in the sight of YHVH, provoking him to anger through the work of your hands.”

Deuteronomy 31:21 “the song (שירה) will testify before them as a witness”

Moses knew that after his death, the people will corrupt their ways and he warned them that “The Song” is Malchut that would bring judgments on them.

30. תָּא זֹזִי, כְּתִיב (איוב כ) יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ וְלֹא יִתִּיר, אֲבָל וְאֶרֶץ מִתְקוּמָהּ לוֹ. בְּהֵאֵי, דִּינָא אֲתַעְבִּיר לְמֵאן דְּאֲתַעְבִּיר.

30. בא וראה, כתוב יגלו שמים עונו, ולא יתיר, אבל וארץ מתקוממה לו. בהאי, דינא בזה נעשה דין למי שנעשה.

Job 20:27 “The heavens will reveal his iniquity, And the earth will rise up against him.”
Heaven is Zeir Anpin that only reveals the iniquities, but the earth is Malchut and it will rise with judgments to make corrections for those iniquities.

31. כְּתִיב, (שמואל ב כב) וַיְדַבֵּר דָּוִד לֵאמֹר אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת. הַשִּׁירָה תוֹשֵׁבֹתָא דְדָוִד הוּא, בְּגִין דְּאָמַר שִׁירָה מִתְתָּא לְעֵילָא, וְזָכָה לְהֵאֵי דִרְגָא, וְלֹא אָמַר הֵאֵי שִׁירָה, אֲלֵא בְּסוּף יוֹמוֹי, דְּהָוָה בְּשָׁלְמוֹי יִתִּיר מֵהֵאֵי שִׁירָה. כְּמָה דְּתַנִּינָן, אֵל תֵּאֲמֵן בְּעֶצְמָךְ עַד יוֹם מוֹתֶךָ. וְהֵכָא, אֲמַאי זָכָה דָּוִד לְמִימַר שִׁירָתָא מִתְתָּא לְעֵילָא, בְּסוּף יוֹמוֹי. דְּהָוָה בְּנִיחוּתָא מִכָּל סִטְרוֹי, דְּכְתִיב, (שם) בְּיוֹם הַצִּיל יְיָ אוֹתוֹ מִכָּף כָּל אוֹיְבָיו.

31. כתוב, (שמואל ב כב) וידבר דוד לאמר את דברי השירה הזאת. השירה תושבותא דדוד הוא, בגין דאמר שירה מתתא לעילא, וזכה להאי דרגא, ולא אמר האי שירה, אלא בסוף יומוי, דהוה בשלמוי יתיר מיהאי שירה. כמה דתנינן, אל תאמן בעצמך עד יום מותך. והכא, אמאי זכה דוד למימר שירתא מתתא לעילא, בסוף יומוי. דהוה בניחוהא מכל סטרוי, דכתיב, (שם) ביום הציל יי' אותו מכף כל אויביו.

2 Samuel 22:1

“וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַצִּיל יְהוָה אוֹתוֹ מִכָּף כָּל אוֹיְבָיו וּמִכָּף שָׁאוּל.”

“David sang this song to YHVH on the day YHVH rescued him from all his enemies and from Saul.”

King David elevated and connected Malchut to Zeir Anpin like Moses, but it was only at the end of his life. King David had enemies throughout his life. When we read ‘on the day YHVH rescued him from all his enemies’ we understand that it was at the end of his life when he had peace from his enemies.

Lesson;

Moses's presence and light guided the people on the righteous path. They had someone to look up to. He knew that after his passing, the people would follow a corrupted way.

It's common to see that after the passing of a righteous leader, a big void of light created and it is hard for others to fill it. Most of the times, the new leadership becomes corrupted and the old followers of the righteous leader, disperse, seeking another great source of light to 'lean' on. Some weak people even lose their faith and connection to the Torah.

When Moses said “the song (שירה) will testify before them as a witness”, he pointed to the Torah as a source of good for those who follow it. If they are not, the Torah would testify that they don't follow it and the ‘earth’/judgments would rise against them.

Rabbi Shimon was a ‘Holy Candle’ for his generation. He prevented a lot of chaos from manifesting in the world. He knew that after his passing there will

be a long period of darkness. Rabbi Yossi in the Zohar tells us that after the passing of Rabbi Shimon, the springs of wisdom will stop their flow and the friends won't be able to reveal deeper Torah secrets (Vayechi #120).

Rabbi Shimon appointed Rabbi Aba to write down the Zohar studies that would be revealed in the last millennia to support the Shechina in her efforts to protect us and to lead us in righteousness to earn merits to live or resurrected into Mashiach.

32. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, שִׁירָה מַעֲלָה מֵהַבֵּל
הִיא. כָּמֹה וְתַנִּינָן בְּרָא דְּמִתְנִיתִין, בְּמִלִּין
וּבְעֹבְדָא הָכִי (ס"א הוא) נָמִי מִתְתָּא לְעִילָא,
וּבְעִילָא לְתַתָּא. וּלְבַתֵּר לְכוּנָא בְּלִבָּא, וּלְקִשְׁרָא
כָּלָא בְּזוּר קִשְׁרָא.

“The Song”, ‘שירה’, is numerically 515, equal to ‘תפלה’, ‘prayer’. Rabbi Shimon refers to ‘the song’ as a prayer and tells us that our prayers should be with words and actions. It makes unification by elevation from Malchut below and drawing down from above, Binah. Proper consciousness makes unification stronger.

33. מִנָּחֵן לָנוּ? מִמֶּשֶׁה, בְּהִתְחַלָּה מִלְמַטָּה
לְמַעֲלָה, (דְּבָרִים לֵב) כִּי שֵׁם ה' אֶקְרָא. מַה
זֶה אֶקְרָא? כִּמּוֹ שְׁכָתוֹב וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה
– זֶה הַשְׂכִּינָה. אַחֵר כֵּן, הָבּוּ גִדֹּל לְאַלְהֵינוּ
– זֶה מִלֶּךְ הָעֲלִיּוֹן. אַחֵר כֵּן יֵרֵד בְּדִרְגוֹתָיו
מִלְמַעֲלָה לְמַטָּה, שְׁכָתוֹב צַדִּיק וְיֵשֶׁר.
אַחֵר כֵּן קוֹשֵׁר קִשְׁרָא הָאֲמוּנָה וְאֹמֵר הוּא,
וְזֶהוּ קִשְׁרָא לְכָל.

Rabbi Shimon said that we learn that proper unification starts on the lower level from Moses when he said Deuteronomy 32:3 “כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבּוּ גִדֹּל לְאַלְהֵינוּ” “For I will proclaim the name of YHVH. Ascribe greatness to our God!” ‘I will proclaim’ is the aspect of the Shechina that is with us on the lower level of Malchut. ‘Ascribe greatness to our God’ is elevating to Zeir Anpin. In the following verse, we read about the connection of YHVH from the higher levels to the lower. (Deuteronomy 32:4) “צַדִּיק וְיֵשֶׁר הוּא” “Righteous and upright is He”. ‘Righteous’ is Yessod and ‘upright’ is Malchut. ‘He’ is a reference to the unknown that is the Endless light that connects all levels together.

34. בְּגִין כֵּן, בְּעֵי בַר נֶשׁ לְסִדְרָא שְׁכָוָא
דְּמֵאֲרִיָּה כְּהֵאִי זְוִנָא, בְּקִדְמִיתָא מִתְתָּא לְעִילָא,
לְסִלְקָא יִקְרָא דְּמֵאֲרִיָּה, לְאַתֵּר דִּשְׁקִיּוֹ

דְּעִמְיָקָא (ע' ע"א) דְּבִירָא נְגִיד וְנָפִיק. לְבַתֵּר (נְגִיד) לְאַמְשָׁכָא מֵעֵילָא לְתַתָּא, מִוְהֵהוּא שְׁקִי וְנִזְוָלָא, לְכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא, עַד דְּרָגָא בְּתַרְאָה, לְאַמְשָׁכָא בְּרָכָאן לְכָלָא, מִלְּעֵילָא לְתַתָּא. לְבַתֵּר בְּעֵי לְקַשְׁרָא קַשְׁרָא בְּכָלָא, קַשְׁרָא דְּמִהִימְנוּתָא. וְדָא הוּא בַר זָשׁ דְּאוּקִיר לְשִׁמָּא דְּמֵאֲרִיָּה, לְיִזְוָדָא שְׁמָא קַדִּישָׁא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (שְׁמוּאֵל א ב) כִּי מְכַבְּדִי אֶכְבֹּד, כִּי מְכַבְּדִי לְעֻלְמָא דָּא, אֶכְבֹּד בְּעֻלְמָא דְּאִתִּי.

For these reasons, a person should praise his master first from below to above and elevate the honor (Light) of his master in Malchut to the place of Binah. With the faith and consciousness, the connection to Binah releases the flow of blessings from the 'river' that is the light from Binah to the lower seven levels, (Chessed to Malchut).

Honoring the Holy name creates unification with the Endless and reward us with the honor of YHVH, as we read in 1 Samuel 2:30

“for those who honor Me I will honor, and those who despise me shall be disgraced.”

Those who honor the Holy name in this world will be honored in the world to come.

Lesson;

Our work in this world would be rewarded in the world to come. Whatever we receive in this world is only a small advancement. If in our day job we get the reward at the end of the day, by the time we arrive at the end of the pay period we don't have much left to enjoy the long weekend.

The world to come is at least 1000 years of pleasures of spiritual and material in the physical world. By the end of the thousand years, we would gradually be transformed into spiritual beings with abilities beyond our current understanding.

The action of the prayer is the aspect of Malchut. The words of the prayers connect to Zeir Anpin and the consciousness/Kavnot connect to Binah. When these three elements are bound together, the Light of the Endless flows down from Binah to Zeir Anpin and Malchut.

The desire for the Light in our heart is the fire that activates all elements of connection and leads to strong unification of Light and vessel.

35. וּבִזְוִי יִקְלוּ, מֵאִי וּבִזְוִי יִקְלוּ. דָּא הוּא מֵאֵן דְּלָא יָדַע לְיִזְוָדָא שְׁמָא קַדִּישָׁא, וְלְקַשְׁרָא קַשְׁרָא דְּמִהִימְנוּתָא, וְלְאַמְשָׁכָא בְּרָכָאן לְאִתֵּר דְּאֶצְטְרִיָּה, וְלְאוּקִיר שְׁמָא דְּמֵאֲרִיָּה. וְכָל מֵאֵן 35. וּבִזְוִי יִקְלוּ. מֵה זֶה וּבִזְוִי יִקְלוּ? זֶהוּ מִי שְׁלֹא יוֹדֵעַ לְיִחְדָּא אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, וְלְקַשֵּׁר קֶשֶׁר הָאֱמוּנָה, וְלַהֲמַשִּׁיךְ בְּרָכוֹת לְמָקוֹם שֶׁצָּרִיךְ וְלְכַבֵּד שֵׁם רַבּוֹנוֹ. וְכָל מִי

שלא יודע לכבד את שם רבונו, טוב לו שלא נברא.

36. אמר רבי יהודה, ובזי יקלו, מי שלא לכבד את רבונו ולא מתבונן באמן, ששנינו, גדול העונה אמן יותר מן המברך. והרי בארנו לפני רבי שמעון, שאמן מושך ברכות ממבוע המלך, וממלך למלכה (זו כנסת ישראל). ובאותיות חקוקות של רבי אלעזר, מאל"ף למ"ם, וממ"ם לנו"ן. כיון שמגיעות הברכות לנו"ן, משם שופעות ויוצאות ברכות לעליונים ולתחתונים ומתפשטות בכל. וקול יוצא: השקו מהשקאת הברכות שהוציא פלוני עבד המלך הקדוש.

37. וכשישראל למהטא משמרים להשיב אמן, לבזבז לבס כמו שצריך, כמה פתחי ברכות פתוחים לו למעלה, כמה טובות נמצאות בכל העולמות, כמה שמחה בכל. מה השכר לישראל שגרמו את זה? שכר להם בעולם הזה ובעולם הבא. בעולם הזה בשעה שמציקים להם (לישראל) ומתפללים תפלה לפני רבונם, קול מכריז בכל העולמות: (ישעיה כו) פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים. אל תקרי אמונים אלא אמונים. פתחו שערים, כמו שלישראל פתחים שערי הברכות, כך בעת פתחו שערים, ותתקבל תפלתם מאותם שמציקים להם.

38. זה בעולם הזה. בעולם הבא מה שכרם? שששיצא אדם מהעולם הזה, שהיה שומר להשיב אמן, מה זה שומר? כלומר, שומר אותה ברכה שאמר אותו המברך, ומחכה לו להשיב אמן כמו שצריך. נשמתו עולה, ומכריזים לפניו:

הלא ידע לאוקיר שמה המאריה, טב ליה הלא אברי.

36. אמר רבי יהודה, ובזי יקלו, מאן הלא ידע לאוקיר למאריה, ולא אתכוון באמן, דתנינן גדול העונה אמן יותר מן המברך. והא אוקימונא קביה דרבי שמעון, דאמן, משיך ברכאן ממבועא למלכא, וממלכא למטרוניתא (דא כנסת ישראל). ובאותוון גליפין דרבי אלעזר, מאל"ף למ"ם, וממ"ם לנו"ן. כיון דמטו ברכאן לנו"ן, מתמן נגדין (דף רפ"ה ע"ב) ונפקין ברכאן לעלאי ותתאי, ובתפשטי בכלא. והלא נפיק אתשקיו משקיותא דברכו, דאפיק פלגיא עבדא דמלכא קדישא.

37. וכד ישראל לכתא, משמין לאתבא אמן, לכוונא לבייהו כמה דאצטריך, כמה פתוזין דברכאן פתוזין ליה לעילא, כמה טבאן משתכוזין בכלהו עלמין, כמה זודו בכלא. מאי אגר להו לישראל דגרמין האי. אגר להו בעלמא דין, ובעלמא דאתי. בעלמא דין בשעתא דעאקין להו (לישראל), ומצקן צלותא קבי מאריהון, קלא מברא בכלהו עלמין, (ישעיה כו) פתוזו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים. אל תקרי אמונים, אלא אמונים. פתוזו שערים, כמה דישראל פתוזין להו תרעין דברכאן, כך השתא פתוזו שערים, ותתקבל צלותהון מאינון דעאקין להו.

38. האי בעלמא דין, בעלמא דאתי מאי אגרייהו. דכד יפוק בר זש מהאי עלמא, דהיה שומר לאתבא אמן. מאי שומר. כלומר, נטיר ההיא ברכה דאמר ההוא המברך, ובנוזפה ליה לאתבא אמן, כמה דאצטריך. נשמתיה סלקא

פתחו שערים לפניו, כמו שהוא היה פותח
שערים כל יום כשהיה שומר אמונים.

ובכרתי קביה, פתחו שערים קביה, כמה דאיהו
היה פתח תרעין כל יומא, כך היה שומר
אמונים.

39. אמר רבי יוסי אמר רבי יהודה, מאי אמן.
אמר רבי אבא, הא אוקמוה כלל, אמן אקרי
מבועא דההוא נזלא דנגיד, אמן אקרי
דכתיב, (משלי ח) ואהיה אצלו אמן, אל תקרי אמן
אמן, אלא אמן. קיומא דכלהו ההוא נזלא (ס"א
טלא) דנגיד ונפיק, אמן אקרי. דתניא, (תהלים
קו) מן העולם ועד העולם, עולם דלעילא, עולם
דלתתא. אוף הכא אמן ואמן, אמן דלעילא, אמן
דלתתא. אמן קיומא דכלהו, והא אוקימנא אמן
באינן אתון.

39. אמר רבי יוסי אמר רבי יהודה, מאי אמן.
אמר רבי אבא, הא אוקמוה כלל, אמן אקרי
מבועא דההוא נזלא דנגיד, אמן אקרי
דכתיב, (משלי ח) ואהיה אצלו אמן, אל תקרי
אמן, אלא אמן. קיומא דכלהו ההוא נזלא (ס"א
טלא) דנגיד ונפיק, אמן אקרי. דתניא, (תהלים
קו) מן העולם ועד העולם, עולם דלעילא, עולם
דלתתא. אוף הכא אמן ואמן, אמן דלעילא, אמן
דלתתא. אמן קיומא דכלהו, והא אוקימנא אמן
באינן אתון.

40. רבי שמעון אמר, אל"ף עמק הבאר
שכל הברכות, משם נובעות ויוצאות
ונמצאות. מ"ם פתוחה, נהר ששופע
ויוצא, ונקרא מ"ם. והוא סוד ששנינו,
מ"ם פתוחה, מ"ם סתומה, כמו
שבארנו (ישעיה ט) לם רבה המשרה.

40. רבי שמעון אמר, אלף עמיקא דבירא דכל
ברכאן מתמן נבעין ונפקין, ומשתכזזין. מ"ם
פתוחה, נהרא דנגיד ונפיק, ואקרי מ"ם. והוא רזא
דתנינן, מ"ם פתוחה, מ"ם סתומה. כמה
דאוקימנא, (ישעיה ט) לם רבה המשרה.

41. נון פשוטה, כלל של שתי נונים. נון
כפופה, כלל של האות וא"ו, כלל של נון
כפופה (פשוטה). (מ"ם פתוחה, כלל של שתי
נונים - נון פשוטה, נון כפופה. נון פשוטה כלל
של האות וא"ו) משום כך הכל נקרא נון
ואו נון. ובסוד המשנה כך שנינו, ו' זכר, ו'
פשוטה כלל של זכר ונקבה. נון כפופה
בכלל של פשוטה היא. ובספרו של רב
המנונא סבא, מ"ם של כאן היא נטריקון
מל"ד, והינו אמן. אמ"ן נטריקון א"ל
מ"לד נ"אמן. כלל של הכל, ויפה הוא,
והרי נתבאר.

41. נון פשוטה, כלל דתריין נונין, נון פשוטה, נון
כפופה. נון פשוטה כלל דאת וא"ו, כלל דנון
כפופה (ס"א פשוטה). (ס"א מ"ם פתוחה, כלל דתריין נונין,
נון פשוטה, נון כפופה. נון פשוטה כלל דאת וא"ו) בגין כך
כלל אקרי נון ואו נון. ובירא דמתניתא הכי
תאנא, ו' זכר, ו' פשוטה כלל דזכר ונקבה,
נון כפופה, בכלל דפשוטה היא. ובספרא דרב
המנונא סבא, מ"ם דהכא, היא נטריקון מל"ד,
והינו אמן, אמ"ן נטריקון, א"ל מ"לד נ"אמן.
כלל דכלל, ושפיר הוא, והא אתמר.

42. למדנו, כל מי ששמע ברכה מאתו
מברך ולא מכון באמן, עליו נאמר ובזי
יקלו, כמו שנאמר (מלאכי א) לכם

42. תאנא, כל מאן דשמע ברכה ביה הוא
דמברך, ולא אתכוון באמן, עליה נאמר ובזי
יקלו. כמה דאת אמר, (מלאכי א) לכם הכהנים

הכהנים בוי שמי. מה ענשו? כמו שלא פתח ברכות למעלה, כך לא פותחים לו. ולא עוד, אלא כשיצא מהעולם הזה, מכריזים לפניו ואומרים: סגרו הפתחים לפני פלוני ולא יבנס, ואל תקבלו אותו. אוי לו! אוי לנשמתו!

43. למדנו, כל רשעי הגיהנם נכנסים למדורים ידועים, וכמה פתחים יש לגיהנם, וכל הפתחים בנגד פתחי הגן עדן. ובשעה שמוציאים אותם רשעים שקבלו ענשם, הם פותחים פתחים, ושמים (ושואבים) אותם לחוץ. וכל הפתחים נקראו בשם בנגד פתחי הגן עדן, וכל פתח ופתח נקרא שם בנגד אותו פתח הגיהנם, והפתחים נודעים בנגד הפתחים, אותם פתחי הגן עדן.

44. בגיהנם יש מדור אחרון תחתון של כלם, ואותו מדור הוא מדור על מדור, ונקרא (איוב י) ארץ עיפֶתה. מה זה עיפֶתה? כמו שנאמר (שמות כח) רבוע יהיה כפול, ומתרגמים – מרבע יהיה עיף. גם כאן עיפֶתה, כלומר כפולה. ואותו נקרא שאל תחתית, שאל הוא מדור אחד, תחתית הוא מדור תחתון. ולכן נקראת ארץ עיפֶתה תחתית, ונקראת אבדון, ועל זה כתוב (משלי טו) שאל ואבדון. וכל המדורים לא נכפלו, וכלם לא מתעופים חוץ מזה.

45. ולמדנו, מי שירד לאבדון, שנקרא תחתית, לא עולה לעולמים. והוא נקרא איש שמשמד ונאבד מכל העולמות. ולמדנו, לאותו מקום מורידים אותם אנשים שמבזים להשיב אמן, ועל אמן הרבה שנאבדו ממנו, שלא החשיב אותם, דנים אותו בגיהנם, ומורידים אותו

בווי שמי. מאי עונשיה. כמה דלא פתחו ברכאן לעילא, כך לא פתחוין ליה. ולא עוד אלא כד נפיק מהאי עלמא, מכריזי קמיה, ואמרי, טרוקו גלי קמיה דפלגניא, ולא ליעול, ולא תקבלון ליה, ווי ליה, ווי לנשמתיה.

43. תאנא, וזייבי דגיהנם, כלהו סלקי במדורין ידיען, וכמה פתחוין אית ליה לגיהנם, וכלהו פתחוין לקבל פתחוין דגן עדן. ובשעתא דאפקי לאינון וזייבי דקבילו עונשייהו, אינון פתחוין פתחוין, ושינוין (ס"א ושאבין) לון לבר. וכלהו פתחוין בשמהן אקרון, לקבליהון דפתחוין דגן עדן, וכל פתחא ופתחא, אקרי שמה, לקבלי ההוא פתחא דגיהנם, ואשתמודען פתחוין לקבליהון פתחוין, אינון פתחוין דגן עדן.

44. בגיהנם אית מדורא בתראת תתאה דכלהו, והוא מדורא הוי מדורא על מדורא, ואקרי (איוב י) ארץ עיפֶתה. מהו עיפֶתה. כמה דאת אמר (שמות כח) רבוע יהיה כפול, ומתרגמינן מרובע יהיה עיף, אופ הקא עיפֶתה, כלומר כפולה. והוא אקרי שאל תחתית, שאל הוא מדורא זור. תחתית, הוא מדורא תתאה. ובגין כך אקרי ארץ עיפֶתה תחתית, ואקרי אבדון. ועל דא כתיב, (משלי כז) שאל ואבדון. וכלהו מדורין לא אכפלו, וכלהו לא עייפין בר מהאי.

45. ותאנא, מאן דנזוית לאבדון (דף רפ"ו ע"א) דאקרי תחתית, לא סליק לעלמין. והוא אקרי גבר דאשתעי ואתאביד מכלהו עלמין. ותאנא, למהו אתר נזויתן להנהו גברי דמבוי לאתבא אמן, ועל אמן סגיאין דאתאבידו במניה, דלא וזשיב להו, דיינין ליה בגיהנם, ונזויתן ליה

לֹאֲתוֹ מְדוֹר תַּחְתָּנוֹן שְׁאִין בּוֹ פֶּתַח, וְנֶאֱבָד וְלֹא עוֹלָה מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. וְעַל זֶה כְּתוּב (אִיּוֹב ז) כָּלָה עֵנָן וַיִּלָּךְ בֶּן יוֹרֵד שְׁאוֹל לֹא יַעֲלֶה. וְלֹא? וְהִרִי כְּתוּב (יוֹנָה ב) מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שׁוֹעֲתִי שְׂמֻעַת וָגו'. וְכְתוּב (שְׁמוּאֵל א ב) מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיַּעֲלֶה. אֲלֵא כֹּאן שְׁאוֹל, שֶׁם תַּחְתִּית. וּבִאֲרָנוּ, זֶה בְּשִׁחֲזוֹר בּוֹ, וְזֶה בְּשִׁלְא חֲזוֹר בּוֹ.

בְּהֵהוּא מְדוֹרָא תַּתְּאָה, דְּלִית בָּהּ פֶּתוּזָא, וְאִתְּאֲבִיד וְלֹא סָלִיק מַנְיָה לְעֻלְמִין. וְעַל דָּא כְּתִיב, (אִיּוֹב ז) כָּלָה עֵנָן וַיִּלָּךְ בֶּן יוֹרֵד שְׁאוֹל לֹא יַעֲלֶה. וְלֹא, וְהִיא כְּתִיב (יוֹנָה ב) מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שׁוֹעֲתִי שְׂמֻעַת וָגו'. וְכְתִיב (שְׁמוּאֵל א ב) מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיַּעֲלֶה. אֲלֵא הֵכָא שְׁאוֹל, הֵתֵם תַּחְתִּית. וְאוֹקִימָנָא הָא דְּאִתְּדֵר בֵּיתָה, הָא דְּלֹא אִתְּדֵר בֵּיתָה.

46. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מַאי דְּכְתִיב, (יִרְמְיָה ב) כִּי שְׁתִּים רָעוֹת עָשִׂיתָ עִמָּי אוֹתִי עֲזָבוּ מִקּוֹר מִיָּמִים וְזִיִּים לִזְנוּצוֹב לָהֶם בָּאוֹת וָגו'. אוֹתִי עֲזָבוּ מִקּוֹר מִיָּמִים וְזִיִּים, דָּא הוּא דְּלֹא בָּעִי לְקַדְשָׁא שְׁמָא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּאֲמִן. מַאי עֲזָשִׁיתָ. כְּתִיב לִזְנוּצוֹב לָהֶם בָּאוֹת בָּאוֹת נְשֻׁבִּים, דְּנִזְזוּתִין לְגִיהֶנֶם דְּרָגָא בְּתַר דְּרָגָא, עַד דְּנִזְזוּתִין לֹאֲבָדוֹן דְּאִקְרִי תַּחְתִּית. וְאִי אִיהוּ קַדִּישׁ שְׁמָא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְכוּנָה בְּאֲמִן כְּדָקָא יְאוֹת, סָלִיק דְּרָגָא בְּתַר דְּרָגָא, לֹאֲתַעֲדָנָא מֵהֵהוּא עַלְמָא דְּאִתִּי, דְּנִזְזִיד תְּדִיר לֹא פָּסִיק, הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים לא) אֲמוֹנִים נִצֵּר יי' וּבְשִׁלְמָם עַל יֵתֵר עוֹשִׂיתָ גְּאוּהָ.

46. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מַאי דְּכְתִיב, (יִרְמְיָה ב) כִּי שְׁתִּים רָעוֹת עָשִׂיתָ עִמָּי אוֹתִי עֲזָבוּ מִקּוֹר מִיָּמִים וְזִיִּים לִזְנוּצוֹב לָהֶם בָּאוֹת וָגו'. אוֹתִי עֲזָבוּ מִקּוֹר מִיָּמִים וְזִיִּים, דָּא הוּא דְּלֹא בָּעִי לְקַדְשָׁא שְׁמָא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּאֲמִן. מַאי עֲזָשִׁיתָ. כְּתִיב לִזְנוּצוֹב לָהֶם בָּאוֹת בָּאוֹת נְשֻׁבִּים, דְּנִזְזוּתִין לְגִיהֶנֶם דְּרָגָא בְּתַר דְּרָגָא, עַד דְּנִזְזוּתִין לֹאֲבָדוֹן דְּאִקְרִי תַּחְתִּית. וְאִי אִיהוּ קַדִּישׁ שְׁמָא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְכוּנָה בְּאֲמִן כְּדָקָא יְאוֹת, סָלִיק דְּרָגָא בְּתַר דְּרָגָא, לֹאֲתַעֲדָנָא מֵהֵהוּא עַלְמָא דְּאִתִּי, דְּנִזְזִיד תְּדִיר לֹא פָּסִיק, הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים לא) אֲמוֹנִים נִצֵּר יי' וּבְשִׁלְמָם עַל יֵתֵר עוֹשִׂיתָ גְּאוּהָ.

47. לְמַדְנּוּ, שִׁירָה מוֹשְׁבַת בְּרִכּוֹת מְלַמְעָלָה לְמַטָּה, עַד שְׁיַמְצָאוּ בְּרִכּוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. (אָמַר רַבִּי יוֹסִי, עֲתִידִים הֵם יִשְׂרָאֵל לִזְמַר שִׁירָה שְׁלֵמָה, שִׁירָה שְׁכוּלָלָת כָּל שְׁאָר הַשִּׁירִים, זֶהוּ שְׁכָתוּב (יִשְׁעִיָּה יב) וְאֶמְרָתֶם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לָהּ קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ עַמִּים עֲלִילָתִיו) אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, עֲתִידִים יִשְׂרָאֵל לִזְמַר שִׁירָה מְלַמְטָה לְמַעְלָה וּמְלַמְעָלָה לְמַטָּה וּלְקִשֵּׁר אֶת קִשֵּׁר הָאֲמוֹנָה, שְׁכָתוּב (בְּמִדְבָּר כא) אֲזַיִשִׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. אֲזַיִשִּׁיר לֹא נֶאֱמַר, אֲלֵא אֲזַיִשִּׁיר. וְכֵן כָּלֵם כְּמוֹ זֶה. אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת, מְלַמְטָה לְמַעְלָה. עַלִי בָּאָר עֵנּוּ לָהּ. עַלִי בָּאָר, כְּלוֹמַר עַלִי

47. תִּאֲנָא, שִׁירָה מוֹשְׁבַת בְּרִכּוֹת מוֹשְׁבַת בְּרִכּוֹת עַד דִּישְׁתַּכְחוּן בְּרִכּוֹת בְּכָלֵהוּ עֻלְמִין. (אָמַר רַבִּי יוֹסִי אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל לְמִימַר שִׁירָתָא, שְׁלִימָתָא שִׁירָה דְּכָלִיל כָּל שְׁאָר שִׁירֵין הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (יִשְׁעִיָּה יב) וְאֶמְרָתֶם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לָהּ קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ עַמִּים עֲלִילָתִיו). אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, זְמִינִין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל לְמִימַר שִׁירָתָא, מוֹתַתָּא לְעִילָא, וּבְמַעֲלָא לְתַתָּא. וּלְקִשְׁרָא קִשְׁרָא דְּמֵהִיבְנוּתָא. דְּכְתִיב, (בְּמִדְבָּר כא) אֲזַיִשִׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. אֲזַיִשִּׁיר לֹא נֶאֱמַר, אֲלֵא אֲזַיִשִּׁיר. וְכֵן כָּלֵהוּ כְּהִי זְוֹנָא. אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת, יִשִּׁיר. וְכֵן כָּלֵהוּ כְּהִי זְוֹנָא. אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת, מוֹתַתָּא לְעִילָא. עַלִי בָּאָר עֵנּוּ לָהּ, עַלִי בָּאָר,

כלומר סק לאתריה, לאתאזודא בבעליה, דא
הוא מתנתא לעילא.

48. ולבתר מעילא לתתא, (דהא עד השתא בגלותא
אשתכחת עמנא) באר זכרון שרים, דאולידו לה
אבא ואימא, (לעילא) פרוה נדיבי העם, אלן
אבהן, דאקרון (תהלים מז) נדיבי עמים. פרוה,
אתר לאזודוזה בה מלכא, בברכין. ובמה הוא
זווגא. במזווקה, דא יסוד. במשענותם, דא נצח
והוד, מעילא לתתא. וממדבר מתנה, וממתנה נחליאל,
נזוליאל, ומנזוליאל במות. דא קשורא שלימא,
קשורא דמהיבנותא, קשורא קיימא דכלא ביה.

49. אמר רבי יוסי, זמין ישראל למימר שירתא
שלימותא. שירתא דכליל כל שאר שירין. דהא
הוא דכתיב, ואמרתם ביום ההוא הודו לה'
קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו. בההוא
זמנא כתיב, (זכריה יד) והיה יי' למלך על כל
הארץ ביום ההוא יהיה יי' אזור ושמו אזור.
וכתיב (תהלים קכו) אז ימלא שזוק פינו ולשוננו
רנה, אז יאמרו בגוים הגדיל יי' לעשות עם אלה.

48. ואחר כך מלמעלה למטה, (שקרי עד
עכשו בגלות נמצאת עמנו) באר חפרוה
שרים, שילדו אותה אבא ואמא (למעלה).
פרוה נדיבי העם – אלו האבות
שנקראו (תהלים מז) נדיבי עמים. פרוה,
מקום להודו בה המלך בברכות. ובמה
הוא הזווג? במחקק – זה יסוד. במשענותם
– זה נצח והוד, מלמעלה למטה.
וממדבר מתנה, וממתנה נחליאל,
ומנחליאל במות. זהו קשור שלם, קשור
האמונה, קשור קים שבו הכל.

49. אמר רבי יוסי, עתידים ישראל לומר
שירה שלמה, שירה שכוללת כל שאר
השירים. זהו שכתוב (ישעיה יב) ואמרתם
ביום ההוא הודו לה' קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילותיו. באותו זמן
כתוב, (זכריה יד) והיה ה' למלך על כל
הארץ ביום ההוא יהיה ה' אזור ושמו
אזור. וכתוב (תהלים קכו) אז ימלא שחוק
פינו ולשוננו רנה, אז יאמרו בגוים הגדיל
ה' לעשות עם אלה. 4

ברוך יי' לעולם אמן ואמן ימלוך יי' לעולם אמן ואמן.

